

VESTI IZ SLOVENIJE

LDS tudi predlagala svojega kandidata za predsednika parlamentarnega odbora za zunanje zadeve — SKD nezadovoljna

Po dogovoru med SKD in LDS o zadnji večji spremembi v vladi dr. Janeza Drnovška, ko je LDS v osebi Zorana Thalerja prevzelo zunanje ministrstvo, SKD pa dobilo resor na gospodarskem področju, je ta stranka pričakovala, da ji bo pripadlo mesto predsednika parlamentarnega odbora za zunanje zadeve, ki ga je do imenovanja za zunanjega ministra vodil ravno Thaler. Nastal pa je zaplet. Združena lista, tretji partner v vladni koaliciji, je kandidirala svojega kandidata za to mesto. To je Borut Pahor, sicer podpredsednik odbora za mednarodne odnose. Pahor trdi sicer, da je kandidatura njegova odločitev in da je prepričan o svojih sposobnostih.

Krščanski demokrati so predlagali Lojzeta Peterleta za novega predsednika odbora. To pa očitno ni željeno pri LDS, ki je predlagala svojega kandidata. Na tiskovni konferenci pretekli petek je glavna tajnica SKD dr. Vida Čadonič-Špelič izrazila upanje, da bi LDS vendarle začela igrati konstruktivnejšo vlogo. Po tolikih razočaranjih, ki so jih v koaliciji z LDS krščanski demokrati doslej doživeli, je sprememba v politiki LDS bolj težko pričakovati.

Parlament zavrnil osnutek zakona o popravni krivic, ki ga je bila predlagala SLS — Na vrsti veliko bolj omenjeni vladni osnutek

Pretekli teden je slovenski parlament zavrnil osnutek zakona o popravni krivic, ki so ga bili predložili trije poslanci SLS. O tem je pretekli petek razpravljala kolegij predsednika državnega zbora. Odločil se je, da bo parlament na izredni seji v marcu obravnaval predlog zakona, ki ga je pripravila vlada. »Do obravnave ideološko spornega zakona pa bo seveda prišlo le,« poroča *Slovenec* preteklo soboto, »če bo matično delovno telo o predlogu dovolj hitro pripravilo poročilo, na podlagi katerega bo možna konstruktivna razprava. Predvidoma pa naj bi DZ hkrati obravnaval tudi zakonski predlog za izdajo listin za zamolčane žrtve iz druge svetovne vojne, ki ga je včeraj (17. feb.) v zakonodajni postopek vložil poslanec opozicijske Demokratske stranke Tone Peršak, čeprav bo morda to vključeno v zakon o popravni krivic.« Redna seja zbora v marcu se bo pričela 21. marca.

Slovenska policija ne bo trpela pojava samozvanih skupin, ki naj bi »varovali« javni red — Pobuda iz desničarskih krogov

Dve manjši desničarski slovenski stranki, Nacionalsocialna zveza Slovenije (NSZS), in Saša Lapova Slovenska nacionalna desni-

ca (SND), sta izjavili, da bosta oziroma sta že ustanovili posebne skupinice, ki bodo pomagale pri vzdrževanju javnega reda. Nekateri teh celic ali »trojke« bodo imele svoje lastne uniforme. Na to je reagiralo notranje ministrstvo, ki je pripravljeno »ukrepati v vsakem primeru, če bodo neregularne trojke ali prostovoljna strelska društva ogrozila zasebno ali državno varnost«. Tiskovni predstavnik ministrstva je dejal, da »je slovenska policija edina služba, ki je po zakonu dolžna varovati slovenskega državljan in svoje delo tudi opravlja«.

Izjava ameriškega veleposlaništva glede trditve o »vmešavanju« pri pripravi State Departmentovega poročila o Sloveniji

V zvezi z nedavno objavljenim letnim poročilom State Departmenta o statusu človekovih pravic v državah po svetu, je bilo v slovenskem tisku v zvezi s poročilom glede statusa teh pravic v Sloveniji objavljenih trditev, da so predstavniki vlade intervenirali pri ameriškem veleposlaništvu in to z namenom, da sta bili v poročilu vključena dva incidenta, katera naj bi kazala slabo luč na konservativnejše politične sile v državi. Gre za opis incidenta v Depali vasi, za katerega naj bi bil odgovoren takratni obrambni minister Janez Janša in zaradi katerega naj bi bil odstranjen od tega mesta. Drugi incident je način, kako je prišlo v javnost pismo, ki ga je pisal ljudem izven Slovenije levičarski znanstvenik. Zopet naj bi desničarski ljudje bili za to domnevno kršitev piscev pravic odgovorni. Na te trditve je ameriško veleposlaništvo izdalo izjavo, ki ga je *Slovenec* objavil v rubriki »Pisma bralcev« pod naslovom »Izjava za javna glasila«. Tekst sledi:

»V zvezi s članki, ki so se pred kratkim pojavili v slovenskem tisku o poročilu ameriškega zunanjega ministrstva o kršitvi človekovih pravic v Sloveniji, veleposlaništvo ZDA v Ljubljani pojasnjuje:

Letno poročilo o človekovih pravicah pripravlja ameriško zunanje ministrstvo na podlagi podatkov, ki jih dobi od ameriških veleposlaništev in iz drugih virov.

Veleposlaništvo ZDA v Ljubljani kategorično zagotavlja, da je netočna in neresnična trditev, objavljena v Delu, dne 6.2. 1995, o pritisku na ambasadorja Allana Wendta, da se dogodek v Depali vasi vključi v poročilo o statusu človekovih pravic v Sloveniji.

Veleposlaništvo ZDA v Ljubljani prav tako odločno trdi, da podatek, objavljen v Slovincu dne, 7.2.1995, da je bilo poročilo o statusu človekovih pravic v Sloveniji štirikrat dopolnjeno na zahtevo neimenovanega slovenskega predstavnika, ni niti točen niti resničen.«

Slovenski premier Janez Drnovšek je s kitajskim kolegom Li Pengom pregledal častno stražo.

Premier Janez Drnovšek končal baje zelo uspešen obisk v Kitajski

Pretekli teden je bil dr. Janez Drnovšek na uradnem obisku v Kitajski. Spremljala ga je močna delegacija, v kateri so bili med drugimi minister za znanost in tehnologijo Rado Bohinc, državni sekretar v tem ministrstvu Rado Genorio, in direktor Inštituta Jožef Štefan Danilo Zavrtnik. Kitajski predsednik Jiang Zemin je preko Drnovška povabila Milana Kučana na uraden obisk Kitajske.

Iz Clevelanda in okolice

Pustna zabava to soboto—

Dram. društvo Lilija ima pustno zabavo to soboto v Slovenskem domu na Holmes Ave. Vstopnice (\$15): A. Dragar (943-5211) ali F. Hren (289-6977). (Oglas na str. 15)

Cerkev v vzhodni Evropi—

Po padcu komunizma v vzhodni Evropi, so ameriški škofje ustanovili poseben odbor za pomoč katoliški Cerkvi v tem delu Evrope. Urad vodi msgr. George Sarauskas. To soboto bo msgr. Sarauskas govoril o svojem delu v cerkvi sv. Vida ob maši ob 4h pop., v nedeljo pa pri Mariji Vnebovzeti pri maši ob 10h dop. Vabljeni!

Seja—

Podružnica št. 25 SZZ ima sejo to nedeljo pop. ob 1.30, v društveni sobi avditorija pri Sv. Vidu. Po poslovni seji bo tudi malce zapoznelo praznovanje Valentinovega dne.

Prodaja peciva—

Olt. društvo M. Vnebovzete ima prodajo krofov in peciva to soboto, od 9. dop. dalje, v šolski dvorani.

Novi grobovi

Christine Verbic

Dne 21. februarja je umrla 97 let stara Christine Verbic, rojena Knaus, vdova po Franku, mati že pok. Esther Rossman, 5-krat stara mati, 14-krat prastara mati, sestra Jerryja. Pogreb bo v soboto, 25. feb., iz Brickmanovega zavoda na 21900 Euclid Ave. v cerkev sv. Vida dop. ob 10. in od tam na Kalvarije pokopališče. Ure kropljenja bodo jutri, v petek, od 3. do 9. zv. Darovi v pokojničin spomin Slovenskemu domu za ostarele ali župniji sv. Vida bodo s hvaležnostjo sprejeti.

Anton Urbančič

Dne 15. februarja je na svojem domu na Schenely Ave. umrl 87 let stari Anton Urbančič, rojen v Starem selu pri Kobaridu, mož Antonije, roj. Kokalj, brat Vere Cimprič, Emme Urbančič in Darinke Zelenige (vse v Kobaridu), prijatelj Lojzeta Bajca in Janeza Prosena, zaposlen kot strežnik na angleškem veleposlaništvu v Beogradu, v ZDA prišel l. 1955 in nekaj let zaposlen kot izreden vrtnar pri premožni družini v Toledu, Ohio, član Kluba upokojencev Slovenske pristave. Pogreb je bil iz Želetovega zavoda na E. 152 St. 20. februarja, s sv. mašo v cerkvi Marije Vnebovzete in pokopom na Vernih duš pokopališču. Družina bo hvaležna za darove v pokojnikov spomin St. Mary Church Endowment Fund, 15519 Holmes Avenue, Cleveland, OH 44110. (dalje na str. 19)

Na kolone—

Za Pustni torek, 28. februarja, vabi »Slovenija 95« v farno dvorano pri Sv. Vidu na kolone. Z njimi bodo postregli med 7. in 7.30 zvečer. Cena za odrasle \$8, za otroke \$4. (Dopis na str. 14)

Preminal v Nebraski—

Preteklo soboto, 18. feb., je v Roseline Nursing Home v Loup City, Nebraska, umrl v starosti 85 let povojni politični priseljenec, rev. dr. Milan Kobušar, župnik v pokoju, rojen v Ljubljani in tam tudi v duhovnika posvečen. Pogreb je danes, 23. feb., v Farwellu, Neb., kjer je bila njegova zadnja fara. Zadnjih več let je bil zelo bolan. R.I.P.

Zajtrk—

DNIJ pri Sv. Vidu vabi na svoj letni zajtrk, ki bo v nedeljo, 5. marca, od 8.30 zj. do 1. pop. v svetovidskem avditoriju. Pridite!

O slovenskih duhovnikih—

V nedeljo, 5. marca, ob 3h pop. bo v dvorani farne šole pri Mariji Vnebovzeti o doprinosih slov. duhovnikov in misijonarjih predaval ter imel razstavo dr. Edi Gobec.

Odbor za leto 1995—

Odbor Primorskega kluba za to leto sestavljajo: Preds. Jože Jenko; podpreds. Sabina Milavec; blagajnik David Družina; zapis. Hermina Bonutti; za korespondenco Lucy Colo; odborniki: Julijan Bremec, Miroslav Gorjup, Joseph B. Jenko ml., Štefan Durjava, John Cendol, Danilo Manjas, Joahim Mejač, Kristjan Sedmak; nadzorni odbor: Danilo Manjas in Julijan Bremec. Letos bo »Primorski večer« v soboto, 1. aprila, v SND na St. Clairju.

Slov. pisarna sporoča—

Od Mohorjeve družbe v Celovcu smo prejeli zbirke knjig za l. 1995. Zbirka vsebuje »Koledar za 1995« z zelo zanimivo vsebino; »Izgubljeni v džungli«, pustolovska povest, avtor Thomas Brezina; »Sparta brata«, povest, avtor Kristo Srienc; Rev. Vladimir Jereb, »Don Kamilo med Slovenci«, resnične zgodbe izseljenskega duhovnika, zbrala in uredila Rafaela Böhm. Zbirka stane \$37, za poštino dodajte še \$2. Naročila sprejema: Slovenska pisarna, 6304 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103.

V tiskovni sklad—

Ga. Thelma Brodnik, Richmond Hts., O., je darovala \$10, v spomin na moža Josepha R. Brodnika. Angie Ambrosic, Euclid, O., je darovala \$25, v spomin na June Jean Ambrosic. G. David in ga. dr. Irene Družina, Euclid, sta tudi darovala \$25. Hvala vsem!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 216/431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec — Publisher, English editor
Dr. Rudolph M. Susel — Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Michael and Irma Telich,
Frank J. Lausche, Paul Košir

NAROČNINA:

Združene države in Kanada:

\$25 na leto za ZDA; \$30 za Kanado (v ZD valuti)
Dežele izven ZDA in Kanade: \$35 na leto (v ZD valuti)
Za Slovenijo, z letalsko pošto, \$110 letno

SUBSCRIPTION RATES

United States and Canada:

U.S.A.: \$25 per year; Canada: \$30 in U.S. currency
Foreign: \$35 per year U.S. or equivalent foreign currency
\$110 per year airmail to Slovenia

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio
POSTMASTER: Send address change to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103-1627

Fax (216) 361-4088 Published every Thursday

No. 8 Thursday, February 23, 1995

»SLOVENIJA 95« VABI NA KOLINE

CLEVELAND, O. — Letos poteka pol stoletja od konca druge svetovne vojne, državljanske vojne in revolucije v Sloveniji. Prenekateri naši ljudje, ki so takrat zapustili rodno domovino, so izrazili željo po letošnjem skupnem obisku Slovenije, da bi počastili spomin žrtev te vojne in revolucije. Tako je Slovenski ameriški svet sestavil poseben odbor, ki bi naj skupno romanje pripravil in izvedel.

Odbor »Slovenija 95« je po izvedbi pri potniških pisarnah dobil najugodnejšo ponudbo pri Europa Travel Service, 911 E. 185 St., Cleveland, Ohio 44119, telefon 216-481-3612, katere lastnik je že nekaj let 37-letni belokranjski rojak Boris Music. V Ameriko je prišel pred devetnajstimi leti, se poročil z gđ. Karolino Brentar, hčerko ustanovitelja in lastnika Europa Travel, gospoda Jerome Brentarja. Boris Music in družina s tremi otroci so člani fare sv. Vida. Prenekateri ga poznamo kot lektorja pri nedeljskih slovenskih mašah, kot cerkvenega pevca, pa tudi kot člana Kluba tarokistov.

Doslej se je za navedeno romanje v okviru »Slovenija 95« v dneh 16. do 28. junija prijavilo preko 160 rojakov in rojakinj. Polet iz Clevelanda v Ljubljano in nazaj, 11 prenočevanj, 12 dni hrane s tremi dnevnimi obroki, avtobusno potovanje in ogledi Slovenije pod vodstvom posebnih vodičev stane skupno \$1,498. K temu je treba dodati \$46.95 pristojbin in davščin. Na razpolago je samo še nekaj mest v štirih, za potovanja po Sloveniji najetih avtobusih. Boris Music bo v slučaju dovoljšnjega števila poskrbel

Občni zbor Slovenske izseljenske matice

Ljubljana — Novi predsednik Slovenske izseljenske matice je dr. Janez Bogataj, profesor zemljepisa in etnologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani, podpredsednik pa je Branko Dolenc. Tako je odločil včerajšnji (15. feb.) redni občni zbor te izseljenske organizacije.

Člane zbora so uvodoma pozdravili dr. Miha Tišler, rektor univerze, Jadranka Šturm, poslanka slovenskega parlamenta in članica odbora za mednarodne odnose, zadolžena tudi za Slovence po svetu, predstavnik turistične zveze Slovenije, dr. Marko Dvoržak iz Ulma (Nemčija) ter dr. Peter Vencelj, državni sekretar za Slovence po svetu pri slovenskem zunanjem ministrstvu. Zavzel se je za nadaljevanje sodelovanja urada, ki ga vodi, z Izseljensko matico po načelu nadgrajevanja in ne rušenja doseženega.

Dr. Mirko Jurak, dosedanji predsednik SIM, je v poročilu o delu Matice v štiriletnem obdobju mandata dosedanjega vodstva največ govoril o kritikah, ki so letele na to organizacijo, ter ugotovil, da o njihovi neupravičenosti priča veliko zanimanje za gostovanje SIM med Slovenci po svetu in njihova pogosta navzočnost na njenem sedežu v Ljubljani, tudi tistih, ki z njo doslej niso imeli stika. Opozoril je na težavnost delovanja v denarno negotovih razmerah ter pozval k večji usklajenosti gostovanj slovenskih skupin pri rojakih v tujini, za kar bi se morale organizacije, ki skrbijo za stike s Slovenci po svetu, kdaj tudi srečati.

Občni zbor je sprejel tudi program delovanja za letošnje leto in izvolil izvršni odbor ter izseljenski svet, novo telo SIM, sestavljeno iz 20 članov iz vseh celin.

Zvone Žigon

Slovenec, 16. feb. 1995

še za peti avtobus.

Skupno potovanje »Slovenija 95« je izredno ugodno tako v pogledu cene poleta kot tudi v pogledu prenočišč, hrane in avtobusnih voženj po Sloveniji. Bivanje v Sloveniji bo mogoče podaljšati preko 28. junija.

Tisti, ki se ne morejo udeležiti skupnega potovanja, imajo možnost potom Europa Travel Service leteti iz Clevelanda v Ljubljano in nazaj vse od 13. junija do 5. septembra 1995. Na željo Europa Travel poskrbi tudi za rezervacijo v hotelu in za najem avtomobila.

• • •

»SLOVENIJA 95« bo v imenu udeležencev skupnega potovanja, pa tudi v imenu drugih rojakov in rojakinj iz ZDA položila vence v Rogu, Teharjih, na Brezjah in v Vetrinju ter prispevala za posebno spominsko ploščo žrtvam vojne in revolucije na Brezjah. Te stroške bo pomagal kriti dohodek »KOLIN« v avditoriju Sv. Vida na Pustni torek, 28. februarja. Na to pustno večerjo ste vsi prisrčno vabljeni! S kolinami bodo začeli streči ob 5. popoldne in nadaljevali vse do 7.30 zvečer. Cena za odrasle je \$8, za otroke \$4. Za varnost avtomobilov bo poskrbljeno, poročajo prireditelji!

V. L.

VABILO NA REDNI OBČNI ZBOR Ameriškega Slovenskega Kongresa

NEW YORK, N.Y. — Predsedstvo glavnega odbora ASK-a sporoča, da se bo prvi redni občni zbor Ameriškega Slovenskega Kongresa sestal v soboto, 11. marca 1995, ob 9.30 dopoldne na School of International and Public Affairs na Columbia University v New Yorku, predavalnica številka 1512, 420 West 118th St., New York, New York.

Na delovnem programu občnega zbora bodo poročila funkcionarjev Ameriškega Slovenskega Kongresa, izvoljenih na lanskoletnem ustanovnem občnem zboru, poročilo predsednika Svetovnega Slovenskega Kongresa, dr. Jožeta Bernika, poročila predstavnikov ustanovljenih podružnic ASK-a, volitve novih članov glavnega odbora, in razgovor o kratkoročnih delovnih načrtih ASK-a. Na zborovanje so vabljeni vsi člani in somišljeniki Kongresa, ki se zanimajo za njegovo delovanje.

Dr. Silvester Lango,
PRESEDNIK

Delo slovenskih duhovnikov in misijonarjev v zgodovinskem obsegu

V nedeljo, 5. marca, ob 3. uri popoldne bo v dvorani farne šole pri Mariji Vnebovzeti v Clevelandu predavanje in razstava o delovanju slovenskih slovenskih duhovnikov in misijonarjev. Predaval bo in razstavo pripravil dr. Edi Gobec, ravnatelj Slovenskega ameriškega raziskovalnega centra. Program, ki bo gotovo zanimiv, skupno sponzorirata društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ in Misijonska znamkarska akcija (MZA). Vstopnine sicer ni, vendar bodo pri vходу v dvorano s hvaležnostjo sprejeti darovi ali v gotovini ali v čeku (naslovljen na Catholic Mission Aid). Prispevki bo MZA porabila v pomoč slovenskim misijonarjem. O delovanju teh poročila tedensko v MSIP duhovni vodja MZA Rev. Karel Wolbang C.M. (tako tudi ta teden).

Po poročilih v *Glasilu KSKJ* bo prof. Gobec predaval največ eno uro in to v glavnem v angleščini. Sponzorja programa vas lepo vabita k udeležbi.

Urednik A.D.

»LILIJA« BO GOSTOVALA V CHICAGU

CHICAGO, Ill. — Z velikim veseljem smo zvedeli, da bo Dramatsko društvo Lilijska iz Clevelanda podalo veseloigro »Svojeglavček« v Chicagu. Člani Kulturnega centra v Lemontu so jih povabili in igralci so bili pripravljeni, da pridejo. Prireditelji bo v soboto, 18. marca, ob 7.30 zvečer, v dvorani pri Sv. Štefanu. Pred igro nam bodo pevci zbora »Slovenska pesem« zapeli nekaj pesmi. Že dolgo jih nismo slišali in tako bo ta večer še lepši. Uživali bomo slovensko besedo v pesmi in prozi. Pokažimo, da nam je slovenska beseda pri srcu in pridimo v čim večjem številu! Slovenci iz bližnje in daljne okolice iskreno vabljeni!

MAR

Če imaš čas, preberi!

PITTSBURGH, Pa. - V knjigi »Palme mučeništva« preštej, koliko pomorjenih duhovnikov in bogoslovcev je študiralo v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu in kot študentje v zavodski kapeli utrjevalo vero v živega Kristusa, ki je živel v tabernaklju.

Ko so Nemci zasedli Gorenjsko, smo mnogi bili od Nemcev v zavodu zaprti. Nihče ni smel iti v kapelo. Še hujšo podrtijo je kapela doživela v času 45-letne tiranije — kruto raz-

bijanje. Brez sramu in človeškega čuta je komunist razbijal, uničeval, mazal, podiral kapelo. V kapeli so imeli komunisti zaprte, sestradane, osramočene, pretepe stotine in stotine slovenskih fantov in mož ter jih iz kapele vozili v nam neznane grobove.

Danes zavodska kapela še ni dovolj popravljena, da bi imeli v njej sv. mašo in druga verska opravila. Če moreš, naredi **dobro delo**: finančno podpri popravila v kapeli. Če nas bo kaj veselilo, ko bomo odhajali v

večnost za našimi fanti in očeti, ki so trpeli od komunistov v uničeni kapeli in iz kapele bili odpeljani v grobove, bo vesela zavest, da smo sodelovali pri popravilu kapele, kamor mladi študentje in študentke hodijo častit večnega Boga in prosijo za božjo pomoč, da bi bili vredni naših mučencev, ki so jih komunisti mučili in morili.

Torej, če moreš, pomagaj finančno. Morda boš imel priložnost, da boš šel v zavodsko kapelo in pomislil, da si tudi ti pomagal popravljati, olepšati kapelo, in se boš verjetno spomnil: Ravno v tej kapeli so bili zaprti, tepeni in iz te kapele poslani v smrt, morda, tvoj brat, tvoj oče, sosed. Verjetno te bo za srce zagrabilo in boš prosil živega Kristusa pričujočega pri sv. maši, navzočega v Sv. Rešnjem Telesu, in boš prosil, da bi božja pomoč prihajala v srca mladine, ki hodi v šolo v isti stavbi, in da bi ta božja pomoč podprla vse naše rajne in dala Sloveniji pravo svobodo, pravo urejenost, resnico in pravico za vse.

Svoj ček lahko pošlješ na:

Prevz. dr. A. Šuštar,
ljubljski nadškof
Ciril Metodov trg 4,
p.p. 121-III, 61001
Ljubljana, Slovenia, Europe
Na ček napiši: Moj dar za kapelo.

Bog ti plačaj za tvoje dobro delo!
Jože Cvelbar

Zahvala pevskega zbora fare Marije Vnebovzete

CLEVELAND, O. - Naše vsa-koletno Valentinovo kosilo je za nami in je, hvala Bogu, kar dobro uspelo. Hvaležni smo našemu župniku, č.g. Kumšetu, ker nam je dal na razpolago šolsko kuhinjo in dvorano. Prav prisrčna hvala naši izkušeni kuharici, ge. Julki Zalar, in njenim pomočnicam, za okusno kosilo, ki so ga pripravile za več kot tristo ljudi. Vse so delale brezplačno. Hvala tudi možem, ki so postavili mize in stole, kakor tudi dekletom, ki so kosilo servirale.

Naša zahvala gre tudi vsem gospem, ki so spekle in prinesele jabolčni ali sirov zavitek ali drugo pecivo. Hvala g. James Slapniku, za darovane lepe nageljne, s katerimi smo okrasile mize. Iskreno se zahvaljujemo g. Franku in ge. Angeli Fujs, ki nam vsako leto plačata vino, katero damo na mizo s kosilom.

Hvala tudi Ameriški Domo-vini za objavo vabil. Nazadnje se zahvalimo vsem, ki ste se odzvali in kupili nakaznice ter prišli na kosilo, ali pa ga vzeli domov. Brez vas bi ne bilo uspeha. Upamo, da ste bili vsi zadovoljni z našo postrežbo in da se drugič spet vidimo.

Bog Vas živi! **Pevci**

Podpirajmo slovensko-ameriško skupnost!

Prijatelj's Pharmacy
St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA
ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE
OHIO. — AID FOR AGED
PRESCRIPTIONS

Pogovor s Tineto Velikonjo, predsednikom Nove slovenske zaveze

Za Ljubljano je že zbranih 700 imen žrtev komunistične revolucije

Pogovarjal se je
IVO ŽAJDELA

• *Poleg slovesnosti v Kočevskem rogu, ki bo 25. junija, pripravljate tudi slovesnosti na Teharjah, v Cankarjevem domu pa glasbeno prireditev Črna maša...*

Odločili smo se slovesnosti na Teharjah preložiti na jesen, vendar se predvsem naši izseljenci želijo poleti srečati tudi tam. Zato bo teden dni pred Rogom, 18. junija, slovesnost tudi na prostoru nekdanjega taborišča. Upamo, da nam bo veter milosten in nam ne bo nosil smrada iz bližnjega smetišča.

Največji zalogaj pomeni glasbena prireditev z delovnim naslovom Črna maša, ki naj bi bila teden po 25. juniju v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. Šlo bo za prvo izvedbo skladb vodilnih slovenskih skladateljev, sodevali bodo orkestri in zbori. Libreto na predlogo Debeljakove Črne maše piše Zorko Simčič. Predstava s splošnim in humanim sporočilom je kot naročena, vendar je nerazumljivo, da se država obotavlja in je ne sprejme v svoj program.

24. junija bo romanje izseljencev na Brezje, zvečer bo tradicionalna škofova maša za domovino v ljubljanski stolnici. V Škofovih zavodih bodo izseljenci imeli akademijo. Kdor bo želel, bo lahko šel v Vetrinje, potem pa na krajše ali daljše potovanje po sledih izginulih domobrancev. Jeseni pričakujemo blagoslovitev cerkvice v Kočevskem rogu in oltarja, žrtvenika sredi teharskega taborišča.

• *Levica je s pripravami na slovesnosti zmage nad nacifašizmom začela zelo širokopo-*

težno. Kaj menite o tem?

Domobranska vojska leži že pol stoletja po breznih in rudniških jaških, partizanska stran pa izrablja najmanjši resnični ali namišljeni dogodek za svoje slavje. Ni težko uginiti, kako bo izgledala njihova osrednja slovesnost, saj smo jo v pomanjšani obliki videli že v Celju in Novi Gorici.

Privabila bo veliko ljudi, saj bo kaj videti, celo miniaturno parado zavezniških formacij, med gledalci pa nam bodo kazali cvet ostarele partizanske vojske v prazničnem ornatu in člane vlade, morda tudi kakega Grmicha in zastopnika krščanskih demokratov, če bodo še v vladi.

Gre za obupen poskus, s katerim skušajo preoblečeni komunisti prikazati svoj angažma v času državljanske vojne kot čisti upor proti okupatorju v okviru zavezniške koalicije in svojo zmago kot del zavezniške zmage. Prepričati nas hočejo, da jim je šlo samo za narod in njegovo svobodo. Režim, ki so ga vzpostavili po zmagi, jim je padel z neba sam od sebe kot zrela hruška.

Izvedeli bomo tudi, da tisti komunizem in socializem sploh ni bil tako slab. Nihče ni stradal kruha, dela je bilo za vse dovolj, šola in zdravstveno varstvo sta bila brezplačna. Pokojnine niso bile visoke, pa vseeno take, da si bil sit in spodobno oblečen in ti ni bilo nerodno iti na cesto. Celo tisti so jih dobivali, ki niso bili nikoli v službi.

Vendar bi jim želeli dopovedati, da vse vojaške delegacije in bleščeča parada ne bodo mogle izprati krvi, ki je v tistem času tekla po slovenski zemlji. Če bi Kučan želel pred-

staviti Slovenijo, bi se pred odhodom v Auschwitz otovoril z zemljo iz Roga, Teharij in Hrastniškega hriba, jo potresel po taborišču in navzočim pojasnil, da imamo tudi Slovenci svoj holokavst.

• *Kakšno pa je vaše mnenje o predlaganem »spomeniku sprave«?*

Upajo, da se bodo odkupili s spomenikom. Z njim bo tako kot s spominsko slovesnostjo v Kočevskem rogu pred petimi leti. Gre za prevaro in nasilje nad zgodovino.

Sprava je dolgotrajen proces. Predvsem je treba z nekaterimi dejanji pokazati, da si zanj prizadevamo, to pa je možno le z izenačevanjem obeh med državljansko vojno udeleženih strani. Gre za preklic revolucionarne zakonodaje, za dosledno denacionalizacijo, za podelitev ali vrnitev državljanstva vsem Slovincem, ki so ga kdaj imeli in njihovim potomcem, če ga želijo, za razglasitev povojnih pobojev, imenovanje krivcev in vrnitev časti mrtvim in simbolični prekop.

Če bi naredili vsaj to, bi imel spomenik Umrlih za domovino svoj pomen. Predsednik SAZU France Bernik je s predlogom o Prešernovem verzu o sreči in spravi, ki naj bi ga vklesali na steber, pokazal, da živi v nekem namišljenem svetu in se ne zaveda resnosti trenutka. Deklarirati nekaj, kar bomo dosegli čez sto ali dvesto let je nasilje.

• *Preveva nas občutek, da ostaja delo zbiranju seznamov pobitih (za spominske plošče in za knjigo, ki naj bi izšla spomladi) precej pomanjkljivo.*

Moram se pohvaliti, da se nam je posrečilo v tem zimskem času, ko se ne dogaja nič resnega razen nastopov naših smučarjev, opraviti večino načrtovanega dela. V ta namen smo pred meseci sestavili poseben odbor, v katerega smo povabili ljudi, ki jih doslej nismo veliko obremenjevali, izkazali pa so se že prej pri vodenju odborov za postavitev spominskih plošč.

Za imena na skoraj vseh 83 župnijskih spominskih ploščah in 26 podružnicah nam je uspelo sestaviti preverjene seznane, za polovico so celo izpolnjeni posamezni popisni listi. Malo zastoja je le na Gorenjskem. Pri preverjanju imamo včasih hude težave. Tako so nam nekateri matičarji po občinah nagajali in zahtevali, naj za vsakega, za katerega želimo podatke, napišemo prošnjo.

Seznami za spominsko knjigo so pripravljeni. Bela knjiga, v kateri bodo imena napisana po abecedi z najmanj osmimi podatki, pride na vrsto kasneje, ko bo delo opravljeno. V spominski knjigi I. pa bodo samo župnije, kjer so že postavili spominske plošče,

DRAMATSKO DRUŠTVO LILIJA
vabi na
PUSTNO ZABAVO
z večerjo
v Slovenskem domu na Holmes Avenue
v soboto, 25. februarja 1995, ob 7h zvečer
Za ples in zabavo igra orkester Staneta Mejača
Vstopnina: \$15.
Za vstopnice, pokličite:
Avgusta Dragarja: 943-5211
ali Franceta Hrena: 289-6977

seznam umrlih z letom rojstva in smrti po naseljih, značilna fotografija kraja in fotografija spomenika ali spominske plošče. Na koncu bo statistični prikaz o umrlih, ki smo jih razdelili v sedem kategorij.

Že zdaj prihajajo na dan zanimivi podatki, tako o velikem številu pomorjenih na ozemlju Ljubljanske pokrajine, še preden so se organizirale vaše straže, in na Gorenjskem, še preden so se organizirali domobranci, o velikem številu pomorjenih vaških stražarjev, ki so bili zajeti na Turjaku in po nekaterih postojankah. Razmeroma malo domobrancev je padlo v boju.

Povsod pa prevladujejo pomorjeni po koncu vojne. Na dan prihajajo tudi imena deklet in žena, ki so bile pobite na Teharjah (zanimivo je, da v Šentvidu tega niso počeli), nikjer pa ni imen teharskih dojenčkov, kar seveda prinaša dvom v verodostojnost pričevalcev o njihovem pomoru.

• *Tudi pri pripravah za spominske plošče na ljubljanskih Žalah je prihajalo do zapletov. Ali bo mesto sofinanciralo projekt?*

Mesta so najtrši oreh, saj se je prebivalstvo zamenjalo in se ljudje ne poznajo med seboj. Za Ljubljano imamo zbranih okoli 700 imen, vendar s pomanjkljivimi podatki. Zato bomo organizirali odbore po župnijah, pri čemer pričakuje mo pomoč od župnikov.

Resno se bomo lotili dela čez mesec dni, ko bomo opravili delo pri urejanju seznamov do zdaj odkritih plošč. Upamo, da bo spomenik stal že letošnjo jesen. Na njem bodo napisana imena vosovskih žrtev (Marka Natlačena, Iva Peršuha, Lamberta Ehrlicha, Jaroslava Kiklja, Franca Župca, Fanuša Emmerja), domobranskih poveljnikov (Antona

Kokalja, Dušana Meničanina, Franceta Kremžarja), številnih častnikov, zajetih v Grčaricah in pomorjenih v Mozlju in Jendolu (Milana Kranjca, Rudolfa Marinčiča), pesnika Franceta Balantiča, pomorjenih po vojni (Narteja Velikonjo, Leona Rupnika, Lovra Hacinca, zakoncev Martelanc) in mnogih drugih.

Ravno te dni smo se dogovorili z upravo Žal, da bomo skupaj s Permetovim društvom postavili spominske plošče v novem delu ob pokopališkem zidu, na kraju, kjer je bilo leta 1943 pokopanih osem ali devet vaških stražarjev (za pokopališčem italijanskih vojakov, ki so padli v prvi svetovni vojni).

Vidmarjeva vlada nam je bila naklonjena in je že nakazala večjo vsoto denarja. Upam, da bo novi župan zares župan za vse Ljubljančane in bo pomagal, sicer pa bo moral priskočiti na pomoč mestni svet, vsaj za tiste, za katere ne bomo mogli najti sorodnikov.

Slovenec, 14. feb. 1995

Help Wanted

Banking

CUSTOMER SERVICE REPS/PART-TIME

If you are enthusiastic, outgoing, and interested in positively impacting our customers, we want to hear from you! We offer competitive salaries and cross-training. Prior retail experience is a plus, but not necessary. Interested candidates with excellent communication, cash-handling, and math skills who are ready for a challenging part-time position should apply at our 798 E. 185th branch
HOME FEDERAL SAVINGS BANK
EOE M/F/V/D

V BLAG SPOMIN

FRANCES GALIČ

V ljubeč in nepozabni spomin moji pokojni ženi
FRANCES GALIČ, ki je umrla pred enim letom,
25. februar 1994.

*Že leto dni je, Frances, odkar si nas zapustila
in se preselila v večnost.*

*Toda še vedno si v mojem in naših srcih in pogrešamo te
vsaki dan bolj. Pogrešamo tvoj smehljaj,
pogrešamo tvoje prijateljstvo.*

*Počivaj v miru, draga, nepozabna žena Franja!
Ostala nam boš v nepozabnem spominu
vse do konca naših življenjskih dni.*

Zalujoči mož: Lojze Galič

Rodbine: Žužek, Bowen, Radomski in Rand

Milwaukee, Wisconsin, 25. februarja 1995.

MARK PETRIC
Certified Master Technician

Petric's Automotive Service

Foreign & Domestic
General Auto Repair

(216) 942-5130

33430 Lakeland Blvd., Eastlake, Ohio 44095 / LOCATED IN REAR

Zelev Funeral Home

Memorial Chapel

452 E. 152 St.

Phone 481-3118

Addison Road Chapel

6502 St. Clair Ave.

Phone 361-0583

Family owned and operated since 1908

Prizor na fotografiji ni iz Bosne, tudi iz Čečenije ne, prikazana trupla, žrtve bombnega atentata, ležijo na cesti v »civilizirani« Avstriji. K sreči tokrat niso Slovenci, so Cigani, živeči v pokrajini Burgenland, ki ima mejo predvsem z Madžarsko, a manjši del tudi s Slovenijo. Storičci, ki so še na prostosti, gotovo izhajajo iz vrst neonacističnih skrajnežev v Avstriji, ki so v zadnjem letu že naslovili ne le grozilna pisma na slovenske avstrijske ustanove in osebnosti, marveč tudi nastavili bombe. Avstrijske oblasti še niso imele uspeha pri odkrivanju oz. aretaciji zločincev.

Neonacistični skrajneži na Avstrijskem mislijo zares

Da so Slovenci na Koroškem tudi med tarčami neonacističnih skrajnežev, potrjujejo dva dopisa, ki sledita. Sicer sta izšla že novembra lani v glasilu koroških Slovencev Naš tednik, glede na bombni napad na Cigane, ki je terjal štiri življenja, pa sta še vedno aktualna. Prvi je iz prve strani NT z dne 25. XI. 1994, drugi pa komentar NT izpod peresa Jožeta Wakouniga z dne 11. XI. 1994.

— Urednik AD

Koroški Slovenci so soočeni s čedalje močnejšo ogroženostjo, saj so te dni prejeli anonimna grozilna pisma tudi funkcijonarji slovenskih organizacij — predsednik in tajnik Krščanske kulturne zveze dr. Janko Zerzer in Nužej Tolmajer, kakor predsednik NSKS dr. Matevž Grilc; pred nedavnim pa tudi predsednik ZSO dr. Marjan Šurm. Prejela pa so jih tudi šolske sestre v Št. Rupertu. Njim in tudi drugim članom organizacij grozijo v pisnih, napisanih v nadvse grobem in spolzkem jeziku, sklicujoč se na Hitlerja, z usmrtitvijo. Prejemniki so grozilna pisma že izročili varnostni oblasti.

Narodni svet v izjavi za tisk: »Čeprav je mogoče vsebino pisma s pretežno enakim besedilom tolmačiti kot produkt psihopata, pa zadeve prav zaradi pisemskega terorja, ki se v zadnjem času stopnjuje, ne gre omalovaževati. Narodni svet koroških Slovencev in Krščanska kulturna zveza pozivata pristojne varnostne oblasti, da si energično prizadevajo za izsleditev storilca ali storilcev. Vendar tudi odgovorni politiki v deželi ne smejo podcenjevati, da nastaja z neonacistično gonjo situacija, ki določene elemente nagiba k nasilnim akcijam, ki ogrožajo življenje

koroških Slovencev in utegnejo zastrupiti razmerje med narodnima skupnostima v deželi.«

Sedaj pa komentar Jožeta Wakouniga:

Od groženj in bomb ...

... do krvavih dejanj pot ni dolga. Decembra 1993 je najhuje zadelo takratnega dunajskega župana Helmuta Zilka (7. novembra letos mu je kot župan sledil Helmut Häupl); grdo mu je poškodovalo levo roko. 24. avgusta letos (1994) so v Celovcu pred Rennerjevo šolo odkrili čudno napravo. Bombo je razneslo na celovškem letališču; policist Kelz je hudo poškodovan in na eno oko slep. V Rennerjevi šoli so prostori javne dvojezične šole v Celovcu.

V začetku oktobra je bilo razposlanih spet nekaj bomb. Eno je dobila založba Lojze Wieser iz Celovca. Na srečo pisma z bombo med odpiranjem ni razneslo. Wieser je prejel tudi dve pisni smrtni grožnji (tretjo je prestregel pazljiv poštni uradnik na Zgornjem Avstrijskem; drugo grožnjo je storilec oddal v Mauthausnu, kjer je bilo v nacističnih časih uničevalno taborišče).

Medtem se je zvedelo, da je dobil takratni zunanji minister republike Slovenije Lojze Peterle pismo organizacije »Salzburger Eidgenossenschaft — Bajuvarische Befreiungsarmee« (Solnograška zaveza — Bajuvarska osvobodilna armada); v pismu navajajo razna imena, med njimi Lojzeta Wieserja, in obljublajo krvavo maščevanje vsem odgovornim za poslovenitev Koroške. Pismo ima datum 8. 9. 1994. Založba Wieser je prejela bombo 4. oktobra 1994. Vprašanje je, kdaj je Peterle pismo

dobil. Če ga je dobil že septembra, zakaj o tem ni obvestil avstrijskih oblasti in ogroženih osebno, zakaj s pismom ni šel v javnost?

Najbolj enostavno bi bilo, ko bi imenovali odgovorne za tako početje blazneže. Pa če so tudi blazni, treh jih je zaustaviti in jim preprečiti nadaljevanje. Oblasti so vse predolgo gledale samo mimo. Krivci in storilci zločinov decembra lani (1993) menda še niso znani. Kaj pa je delala policija ves ta čas? Če morda le vejo za ime in ozadja, zakaj molčijo? Po bombnem atentatu pred Rennerjevo šolo so izjavili, da ni iskati političnih ozadij. Za storilce so stikali celo v koroških bordelovskih krogih.

Založnik Lojze Wieser se trudi za spravo in pravičnost. Objavlja tudi dela zatiranih in ogroženih kultur v slovenskem in nemškem jeziku. Je pobudnik za ustanovitev Bosanske knjižnice. Pomagal je bosanskemu pisatelju Dževadu Karahasanu in njegovi ženi, bosanski Srbkinji, da sta se mogla zateči iz Sarajeva v Avstrijo.

Wieserjeva krivda je torej, da si prizadeva za nekaj, kar je v mislih in očeh skrajnežev vseh vrst smrti vreden zločin. Pravičnost in mirno sožitje narodov in različnih kultur sta tarča krogov, ki črpajo in zajemajo iz nacizma pa podobnih političnih in idejnih skrajnosti. Je li morda tudi 9. november sozvoč za novi val groženj. 9. november 1938 je bila znamenita kristalna noč, Reichskristallnacht. Po celem tretjem rajhu so uničevali judovsko premoženje in judovska življenja. Svetu so kruto razodeli, kaj so namenili nacisti Judom. Hermann Göring je še zapovedal, naj Judi sami poravnajo nastalo škodo.

Ustanovna skupščina Akademskega društva za ustanovitev primorske Univerze

V sredo, 1. februarja, je bila v prostorih Adrie-Conventa v Ankaranu ob prisotnosti preko 50 primorskih in drugih slovenskih razumnikov ustanovna skupščina Akademskega društva za ustanovitev slovenske primorske Univerze. Skupščino je uvedel predsedujoči dr. Tomaž Pisanski in pri tem poudaril pomen združevanja intelektualnih potencialov, potrebo po razbitju monopola ljubljanske Univerze in predvsem potrebo po spremenjenem odnosu Slovenije do tega prostora, k čemur bosta zanesljivo prispevala tako ustanovitev primorske Univerze kot tudi izgradnja dveh primorskih avtocestnih krakov.

Dr. Dragan Marušič pa je v obrazložitvi te pobude opozoril na nenormalno okoliščino, kako je bilo nujno seči po civilni pobudi pri ustanavljanju tako eminentno državotvorne ustanove, kot je Univerza. Saj se kljub večletnemu razpravljanju in celo podpisu pisma o dobrih namerah projekt zaenkrat bistveno še ni premaknil naprej. Ustanovitev alternativne, konkurenčne Univerze, pa ne narekujejo samo razvojne potrebe, pojav bežanja možganov in vse večja okostenelost ter strokovna osiromašenost ljubljanske Univerze, ampak je to tudi naš dolg do primorskih razumnikov, ki so že 1910. leta sprejeli deklaracijo o ustanovitvi slovenske univerze v Trstu.

V razpravi je Aldo Černigoj na kratko osvetlil že prehojeno pot pri ustanavljanju visokošolskih izobraževalnih in raziskovalnih ustanov na obali (Visoka pomorska šola v Piranu, Enota pedagoške fakultete v Kopru, Visoka gostinska in turistična šola v Izoli, Pomorska biološka postaja v Piranu in Znanstveno raziskovalno središče v Kopru). Poleg reševanja neodločljivih materialnih problemov bo potrebno posvetiti največjo pozornost kadrom in programom, ki bi se morali organsko »uvesti« v potrebe kraja.

Po sprejetju Pravil društva je skupščina izvolila svoje organe, in sicer: predsednika (dr. Stojan Plesničar, prof. na Medic. fakulteti v Ljubljani), izvršni odbor (dr. Dragan Marušič, dr. Milan Krek, Rudi Šimac, Jana Kobal, Oto Lahajner v funkciji zakladnika in Gorazd Drevenšek v funkciji tajnika) ter nadzorni odbor (dr. Manca Košir, dr. Tomaž Pisanski in dr. Boris Filli).

Dr. Plesničar je v krajšem programskem nastopu nakazal, da bi moralo v roku enega leta priti do ustanovitvenega akta ter v letu 1996 morda že do prvih pedagoških aktivnosti. Univerza naj bi imela dva »campusa« (enoti), in sicer v Kopru in Gorici s poudarkom predvsem na podiplomskem izobraževanju. Ideja ima široko podporo v krogu primorskih razumnikov, razsejanih po celi Sloveniji. Čeprav prihajajo največji pritiski s koprškega področja, so tla ugodna zanje tudi na Goriškem, zato bo društvo v najkrajšem času raztegnilo svojo dejavnost na širši primorski prostor. Pobudo podpira tudi pristojno ministrstvo in bo z ustanovitvijo društva dobilo enega svojih kvalificiranih sogovornikov.

Ustanovitev društva so pisno pozdravili in podprli tudi dr. Berni Strmčnik iz Ankarana in obe primorski poslanki Jadranka Šurm-Kocjan in Breda Pečan.

Milan Gregorič

Katoliški glas, 9. feb. 1995

Policija je Lojzetu Wieserju obljubila osebno stražo. Ob celotnem razvoju se na žalost sme upravičeno trditi, da so grožnje namenjene tudi slovenski narodni skupnosti na Koroškem. •

MALI OGLASI

For Rent

5 rooms, up, with garage, in St. Mary's-Collinwood area. No pets, adults preferred. Call 382-7829. (6-9)

The Country Place. It feels like home.

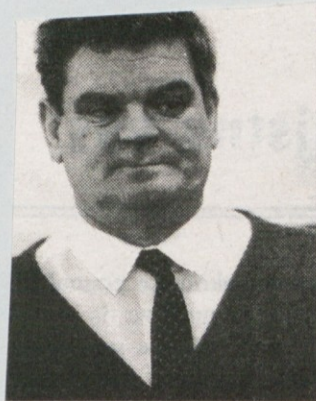
We offer the highest quality nursing care and rehabilitation services in a homelike, scenic setting. And we're conveniently located just off I-90.

- Short- & Long-term Nursing Care & Rehabilitation
- Physical, Speech, and Occupational Therapy
- Adult Day Care
- Respite Care
- Alzheimer Care
- Social and Recreational Programs
- Medicare and Private Insurance Accepted

Wickliffe Country Place

"The Community of Caring"

1919 Bishop Rd. • Wickliffe, Ohio 44092
(216) 944-9400

Marjan Vidmar

Dr. Peter Vencelj

Marjan Podobnik

7 SLOVENIJI tudi zdaj?

Občutljivo razmerje med demokracijo in tistim, kar smo poznali desetletja, je že dlje časa predmet raznovrstnih razprav. Večina med njimi pa zanemarljivo dejstvo, da je vprašanje, ali smo sploh prestopili njeno dejansko mejo; vse bolj se namreč kaže, da smo zelo močno zvezani s preteklostjo in da avtonomne ustanove od sodstva do občil nekako ne morejo zaživeti. Za okroglo mizo, pri kateri smo se pogovarjali o demokraciji, smo povabili Vaneta Gošnika, predsednika Zelenih Slovenije, Janeza Janšo, predsednika SDSS, Marjana Podobnika, predsednika SLS, dr. Petra Vencelja, podpredsednika SKD (Lojze Peterle je bil nujno zadržan) ter Marjana Vidmarja, predsednika Narodnih demokratov.

• Ali v Sloveniji imamo demokracijo?

M. Podobnik: Imamo attribute formalne demokracije, postavili smo jih, ko smo dobili večstrankarsko ureditev; gre za tiste attribute, ki so nekako samoumevni in spadajo k demokratični državi.

Prvi naslednji korak od formalne k dejanski demokraciji v smislu delovanja demokratičnih nadzornih funkcij, ki so eden od temeljev demokracije (tako v parlamentu kot drugih nadzornih institucijah države) pa še ni bil storjen. Tu smo šli celo korak nazaj. Nastale so politične razmere, ki so omogočile, da se je izključil nadzor na različnih ravneh, to pa je v interesu vladajočih struktur.

Demokratična ureditev je lahko ogrožena zlasti, ko ugotovimo, da gre za dobro formalno stanje, na praktični ravni pa bi lahko zasledili celo poskusov izničenja osnovnih demokratičnih načel.

V. Gošnik: V Sloveniji imamo stranke z bolj ali manj demokratičnim notranjim življenjem, v državi kot celoti pa lahko govorimo le o formalni demokraciji. Tej ne postavljam nasproti vsebinske demokracije, temveč dejansko demokracijo.

Zakaj? Zato, ker zakoni pri nas ne veljajo za vse enako - primerov je nešteto. Eden najbolj v nebo vpijočih je odkritje orožja na mariborskem letališču. Tudi sicer imamo pri nas več vrst državljanov: za nekatere sodišče zadeve obravnava hitreje, za druge počasneje. Enakost pred zakonom skratka ni zagotovljena.

Tudi državni zbor ne izraža volje volilcev, kar pomeni neposredno nespoštovanje volilne zakonodaje. Najbolj to občutimo Zeleni Slovenije: naših pet poslancev je v državni zbor prišlo z glasovi celotne stranke, potem pa so pomahali v slovo, pobrali denar, zavrgli program in pobegnili drugam.

S prostim očesom, in to je najpomembnejše, je mogoče ugotoviti, da je bilo teh pet glasov zelo velikokrat pri glasovanju ključnih. Zagotavlja jo namreč razmeroma nemoteno ohranjanje moči strank, ki so se rodile iz nekoč edine dovoljene.

Ni torej šlo le za pet poslancev, temveč za skrbno načrtovano spremembo volilnega izida, to pa preprečuje oblikovanje učinkovite opozicije na Slovenskem. Ne pozabimo, da bi bila opozicija s temi glasovi neprimerno močnejša. O demokraciji se bomo torej lahko pogovarjali šele takrat, ko bo končan proces lastninjenja.

P. Vencelj: Strinjam se s temi mnenji - strukturno in formalno zadeve delujejo, kar pa zadeva možnosti v primerjavi z drugimi demokratičnimi državami, smo daleč od marsikaterega tamkajšnjega ravnanja. V prvem mandatu sem to občutil na lastni koži: inšpekcijske službe v šolskem sistemu so bile odstranjene, prišlo pa je do popolnega odpora, da bi se kaj takega spet institucionaliziralo ali kako uredilo. Po eni strani smo nekaj uveljavili, po drugi strani so »gospodje tovariši« dosegli, da je bil nadzor vedno nadzorovan od političnega telesa.

Do prave demokratične države je tudi na ravni opozicija - pozicija še daleč. Kot stranka smo v poziciji, vendar moram ne glede na to povedati, da je ravnanje najmočnejše stranke v poziciji daleč od ravnanja demokratične stranke v koalicijskih razmerjih. Liberalna stranka npr. v Nemčiji bi bila lahko veliko bolj izigravana, pa jo kot malo stranko »ujekajo« in upoštevajo. Česa takega si pri nas ni mogoče niti predstavljati; tega ni moč zaslediti niti v njihovi miselni dimenziji.

Gre za to, koliko ima kateri moči, in ne za partnersko razmerje, sodelovanje in dogo-

vor. Kršenje pogodb, enostransko ravnanje, je tipično za to, kar se dogaja, to pa ni demokracija. Tudi v formalnih strukturah se še ni izoblikovalo pravo razmerje.

M. Vidmar: Kot pravnik moram reči, da demokracijo formalno seveda imamo, dejansko pa je ni. Ko so odstavili g. Janšo, sem pisal o puču. Dejal sem, da je demokracija umrla in da lahko govorimo le o novi demokraciji.

O demokraciji lahko govorimo le, če so zakonodajna, sodna in izvršna oblast ločene in neodvisne. Tega pri nas ni. V političnem prostoru imamo kopico strank, demokratičnih strank, ki delijo oblast po proporcionalnem načelu; so tudi druge stranke, katerih teža je na strani totalitarizma in niso pripravljene deliti oblasti. Vlada si je podredila zakonodajno telo, sodno oblast.

Če bi želeli pravo demokracijo, potem bi morale samostojno živeti ustanove, ki so trenutno popolnoma odvisne od vlade: gre za SDK, sodstvo, računsko sodišče. Vse te zadeve so zdaj odvisne od vlade. Ko bo lastninjenje končano in ko bo lastnina razglašena za najvišjo vrednoto, bomo imeli primer klasičnega fašizma.

J. Janša: Vprašanje je dobro, debato je namreč treba začeti prav na teh izhodiščih. Treba je definirati, kje smo, potem lahko odgovoriš na vprašanje, kaj hočeš in kako prideš do tega.

Leto 1995 je nemara še posebej dobro, da si postavimo to vprašanje. Praznuje se namreč 50. obletnica konca nacizma v Evropi, v Sloveniji pa peta obletnica konca komunistične ureditve. Pri zadnji se je treba dejansko vprašati, ali je res minilo pet let od nečesa, kar naj bi se bilo končalo ali pa je to obdobje preživelo in bo treba šele dočakati prvo obletnico zmage. To je ključno vprašanje: danes formalno

lahko rečemo, da imamo novo ustavo, da imamo nove zakone, institucije, vendar pa je treba pri vsaki stvari pogledati razliko med formo in dejansko vsebino.

Isti pojmi pri nas ne pomenijo istega kot v državah, v katerih je demokracija uveljavljena, razlike niso le male, temveč velikanske. Že pri treh vejah oblasti stvari niso take, kakršne bi morale biti po ustavni ureditvi. V zakonodajni oblasti ne prevladuje le stara miselnost, temveč tudi stari ljudje, ki so bili že prej v skupščini. Zdaj nastopajo z novimi pojmi in novimi besedami, sad teh besed pa je enak, kot je bil v času socialistične skupščine in centralnega komiteja.

Izvršilna oblast in njen predsednik so večinoma nove forme s staro vsebino: pri vladi denimo devetdesetodstotno, pri predsedniku države stoodstotno.

Pri sodni veji oblasti so šle nekatere zadeve celo na slabše. Tožilstvo je podrejeno neposredno vladi, sodniki se imenujejo pospešeno v dosmrtni mandat, to pa so večinoma kadri, ki so bili izbrani po političnih merilih.

Tudi v drugih družbenih sistemih ali podsistemih je zadeva podobna. Sindikat, ključna ustanova v tržnem sistemu: večji del polja obvladuje nekdanji režimski sindikat, ki ima vse premoženje, aparat, časopis. Tudi pri občilih je zaslediti le delno pluralizacijo. Vse, kar je novega na tem področju, se prebija le stežka.

Ključno vprašanje pa je vprašanje lastnine. Nekdanji upravljalci družbene lastnine se večinoma spreminjajo v privatne lastnike - to pa dolgoročno »cementira« razmerja v družbi.

Imamo sistem, ki je bližje kontinuiteti kot demokraciji. Zagovorniki kontinuitete jasno definirajo, iz česa izhajajo. Danes je v Sloveniji ključni spopad med kontinuiteto in demokratičnimi težnjami. Deloma tistimi iz leta 1990, deloma od kasneje, saj se demokratični koncept razvija naprej.

Podobno kot pri nas je tudi v drugih državah Vzhodne in Srednje Evrope oziroma v nekdanjih komunističnih državah - v Bolgariji, Slovaški, Poljski itd. Izjema je Češka, ki je edina uspela definirati svoje razmerje do preteklosti. Vse druge države so prešle v nekaj novega, ne da bi natančno povedale, iz česa so izšle.

To ni pomembno le zaradi pravnega vprašanja, temveč tudi zaradi zavesti - tisti, ki oblikujejo novo vsebino, se tako zavedajo, kaj morajo definirati. Zavedati se morajo, da se zadeve ne morejo spremeniti čez noč, temveč le dolgoročno.

Tisti, ki smo sodelovali v demokratičnih spremembah leta 1990, smo se v velikem številu naslednjega dne po prvih volitvah motili, ko smo mislili, da bo poslej vse drugače. Kljub zmagi Demosa ni bilo vse drugače - bilo je bistveno manj drugače, kot se je zdelo, saj se je večina Slovencev naslednji dan zbudila z istimi miselnimi vzorci v glavi, z istim načinom razmišljanja.

Za spremembe so potrebne generacije, miselni vzorci se spreminjajo zelo počasi. Tudi šolski sistem je doživel le prvo stopnjo reforme, vsebine so bile očiščene grobe ideologije, za drugo pa je zmanjkalo časa.

Vprašanje je torej, kje smo, kaj to pomeni, kajti tisti, ki bodo zdaj sprejemali šolsko zakonodajo, bodo morali poznati odgovor na to vprašanje, drugače jim ne bo uspelo definirati prihodnosti v korist nacije in določiti poti: veliko poti v boljšo prihodnost gre namreč ravno prek šolskega polja.

(se nadaljuje)

MALI OGLASI

SKRL Die Casting Inc. has full-time entry level positions available in the foundry on all three shifts. **EXCELLENT BENEFITS.** Starting rate \$7.00/hour or more, depending on work experience.

Contact: Ed, Mon. thru Sat. 6 a.m. - 12 p.m. at **946-7200** Located next to Rte 2 in Eastlake - 34580 Lakeland Blvd. (7-10)

**MAIDS
VACUUM MEN**
1st and 2nd Shifts
NIGHT CLEANERS
3rd Shift

Asst. Housekeeping Manager
(Call For Appointment)
449-0700

Full and Part Time Positions
Day/Evening/Weekends
Own Transportation
Apply in Person
11 a.m. - 5 p.m. Mon-Sat.
EXECUTIVE CATERERS
6111 Landerhaven Dr.
(Off Lander Road)
Mayfield Heights

(7-8)

IGNAC KRIŽMAN

Jaz in moja opustošena rojstna vas

Ko smo prišli v vas, se spominjam, da je bil na jablani, ki je visela čez pot, mlad fant Jože Jaklič; ko smo se tej jablani, polni jabolk, približali, je fant močno potresel jablano..., in vsi smo se zapodili za sadjem, ki je odpadlo.

Ko smo prišli v Lašče, so nas zopet presortirali; odbrali so jih osemdeset za delavsko brigado; bili so prosti in kuhali so si sami. Nas štirideset pa so držali zaprte v prvem nadstropju šole še naprej. Bili smo zadnji. Hodili so nas ogledovat in menda niso vedeli, kaj napraviti z nami.

Po par dneh so nas odgnali v Rob ter nas zaprli v šoli. Tam smo ležali dan ali dva. Nepričakovano se odpro vrata: pokličejo Ljubljance in tiste, ki preje niso bili legionarji.

Ker sem bil jaz preje v službi na pošti, so me nagovarjali, naj se javim. Vendar se kar nisem mogel odločiti. Vrata se zapro, in kar težko mi je bilo. Kar naenkrat pa odpre vrata in reče: »Se enega rabim!« Tedaj sem se javil, odšel ven in se pridružil skupini.

Komisar me vpraša: »Kaj boš sedaj napravil? Ali boš šel k Nemcem?«

Jaz mu odgovorim: »Prostovoljno, po vsem tem trpljenju, nikamor več!«

Zvečer smo šli potem pod stražo samo par stražarjev nazaj v Lašče. Tam smo prenočili v nekih lesenih barakah. Stražar je sicer bil pri vratih, ni pa nas kaj posebno zadrževal.

Tako je že prvo jutro prišel v našo barako moj prijatelj Hinko Krašovec in mi rekel: »Zvečer bova pobegnili. Ti pojdi kar ven, k tej in tej hiši, in me tam počakaj do noči.«

Tako sva se zvečer res tam dobila in se napotila skozi gozdove domov. Ker sem bil močno izčrpan, je bila moja prva skrb doma, da se skopljem, preoblečem in, da me očistijo uši. Ko je čez dan ali dva prišla nemška ofenziva v Struge, sem ležal še ves izčrpan v postelji.

Nemški vojaki so bili rezervisti, vsi že nekoliko starejši. Na srečo je moja svakinja razumela in tudi malo govorila nemško; zato jim je mogla pojasniti, od kod sem prišel in kaj se mi je zgodilo. Vojaki so pripoved razumeli in me potem skoraj obložili s čokolado in cigaretami.

Še preden pa je prišla nemška vojska, so »tovariši« lovili skrivače, jih pobijali in metali v naravne kraške jame. Tako so ujeli v grmovju nad vasjo pet mož; vsi so bili poročeni in očetje nedoraslih otrok. Odgnali so jih v Malo goro ter jih tam zmetali v naravno jamo Žigljavico.

Mladega fanta edinca so pripodili skozi vas do naše hiše.

Ker pa je bil verjetno že ranjen, se je zatekel v naš senik in se prekril s slamo. Vendar najbrž ne dovolj... Zasledovalec ga je potegnil za nogo izpod slame. Fant je ves obupan pokleknil in s povzdignjenimi rokami prosil milosti — dobil pa je kroglo v glavo.

Kaj je ta fant zagrešil? Le orožja se je bal!

Dokler se je nemška vojska zadrževala v našem kraju, je bilo kar mirno. Ko pa so Nemci odšli, so se kmalu zopet pričeli pojavljati »rdeči osvoboditelji«.

Zato se sem se sprva skrival doma. Z menoj je bil tudi moj

III. nadaljevanje

sosed in prijatelj, Ludvik Modic. Na Turjaku je bil ranjen v prsno mišico. Ko so partizani zavzeli goreči grad, so znesli ranjence na prosto, niso jih pa kaj posebno stražili. Zato je mogel pobegniti, kdor je bil še dovolj pri moči.

Ker sva šla prvega novembra v cerkev, so ljudje vedeli, da sva doma.

Na podstrešju sva imela eno skrivališče, v seniku pa drugo, mnogo boljše in varnejše.

V družbi nekaj domačink se je zadrževala v naši vasi tudi manjša skupina partijcev. Kljub temu sva se s prijateljem uspešno skrivala ves mesec november in december 1943.

Pred Novim letom pa je prijatelj odšel v sosednjo vas k svojemu dekletu za nekaj dni. Na starega leta zvečer potrkajo na vrata... Hitro se umaknem in skrijem. Ko so naši odprli vrata, so jim obiskovalci rekli pomirjevalno, da se bodo samo pogreli v hiši. Noč je bila namreč zelo mrzla in svetla.

Kaj storiti? Opazoval sem stražarja, ki se je mirno sprehajal pod oknom... Pričelo me je tudi zebsti... Sreča, da ni bilo prijatelja poleg, ker bi se gotovo skušala na kak način ogreti in bi naju verjetno tam dobili.

Prišla mi je rešilna misel: če bi mogel priti na kak način v senik, bi bil na varnem. Zlezal sem torej previdno iz skrivališča ter se pomaknil na zadnji konec podstrešja. Odprl sem okno, ker je v dosegu roke rasla hruška. Luna je bila ravno pred zatonom za Malo goro. Nameraval sem počakati, da luna zajde, nato pa poizkusiti rešitev v senik. Šel sem torej nazaj k stopnišču in prisluškoval razgovorom v hiši.

Slišal sem poveljnika zmerjati s trdimi in grdimi besedami mojo mater. Na vsak način je hotel vedeti, kje ima sinove. Zagrozil ji je: »Napravili bomo preiskavo... Pa naj bi se bil prej javil!«

Pri teh besedah sem planil k

odprtemu oknu, se pognal na hruško, se spustil na tla in stekel v senik. Ko pa sem vrata previdno zapiral, sem opazil drugega stražarja pri kozolcu. Hitro splezam v skrivališče. Komaj ga dosežem, že nastane v hiši hrup... Nekdo zavpije: »Mitraljezci, dva sta zbežala skozi okno!«... Tedaj pa sem zaslišal še tretjega stražarja za skednjem...

Ker je bilo toliko vpitja, sem bil prepričan, da me je stražar pri kozolcu opazil, da me bodo iskali, ali da bodo zažgali skedenj. Ker se je moj brat pred kratkim ženil, je imel v tem skrivališču tudi nekaj posteljnine. Hitro vzamem rjuho, splezam iz skrivališča, si ogrnem rjuho in stečem čez njive v gmajno.

Napeto sem pričakoval, da bodo vsak trenutek udarili za menoj... A vse je ostalo mirno. Ker sem bil bos, sem tek do bližnjega sosedu, da so me obuli. Potem sem odšel k prijatelju v sosednjo vas, kjer sva bila v miru do 6. januarja 1944.

Tedaj pa so prišli dopoldne med mašo k Jožetu Pugelj Dragmanu. Tam so pobirali in nakladali na vozove žito in krompir, klali svinje in kuhali.

Naše ženske so bile zelo nerвозne, še posebno zaradi naju. Oblečen v ženski plašč in z ruto na glavi sem stekel v senik. Prav tako preoblečen pride kmalu za menoj tudi moj prijatelj.

Zadrževala sva se potem večinoma v seniku. Le ob večerih in kadar je bilo vse mirno, sva šla v hišo, da se na peči malo pogrejeva.

Ko sem šel nekega večera malo prezgodaj s senika, sem se za vogalom skoraj zaletel v partizanko domačinko. Zato od tedaj nisem imel več obstanke v tem kraju. Že naslednji večer sem odšel v drugo vas k družini mojih prijateljev in pevcev.

Vasi pa sem se nasploh izogibal, ker je bilo kakih trideset do štirideset centimetrov snega in so bile sledi jasno vidne. Tudi noč je bila svetla.

Ko sem obšel Kolenčo vas, sem moral prečkati cesto med potiskavskim ovinkom in Pavskovo hišo. Komaj sem prešel cesto, zaslišim partizansko patruljo. Sreča je bila, da sem jih preje slišal, kot pa videl. Imel pa sem pred seboj še kakih štirideset metrov čistega brega. Pognal sem se kakih deset metrov od ceste in se prihlil v sneg. Ker je bil ta breg kamenit, je patrulja šla mimo, ne da bi me bila opazila.

Vas, v katero sem prišel, je bila enotnega prepričanja. Kadar se je bližala kaka nevarnost, so nas vedno prišli opozoriti, celo otroci, ki so se drsali ali sankali okoli vasi. Skrival se je tudi domači sin. Tam sem

ostal precej dolgo.

Nekega lepega sončnega dopoldneva sem na peči glasno bral Slovenčevo knjigo »V zelenem polju roža«, domači sin je nekaj mizaril, dekleta pa so pri mizi izbirale fižol. Bila je tam na obisku tudi sorodnica, Rekarjeva Slavka, iz Zdenške vasi.

Kar naenkrat to dekle obupno zakriči. Pogledam, kaj se je zgodilo in že vidim partizane pri zadnjem oknu. Skočim s peči in potegnem domačega sina s seboj. V veži so kokoši kar letale pod strop, domači pes se je divje zaganjal.

»Oni« so bili po vsem videzu tudi nekoliko iznenadeni nad takim sprejemom in so si dali opraviti s psom. Midva sva to izrabila in sva jo potegnili skozi zadnja vrata v grič. Vrnila sva se šele, ko so naju prišli klicat.

Tako se je izkazalo, da tam ne moreva ostati... Kaj sedaj?

Poslala sva pošto mojemu prijatelju Ludviku, da gremo zjutraj na Rašico, kjer so bili domobranci. Tam je bil tudi moj brat.

Šli smo zgodaj zjutraj po gozdovih in prišli srečno pred poldnem tja.

S prvo kolono smo se potem odpeljali v Ljubljano na Realno, kjer je bilo menda neko zbirno središče. Ko smo naslednjega dne stopili pred dežurnega častnika, smo postali domobranci.

Častniku sem povedal, da sem poštni uradnik in bi se hotel najprej zgledati na poštni direkciji. Naslednje jutro sem se res javil tam. Vpisali so me in rekli, naj se vrnem čez par tednov.

Ko sem se vrnil na Realno in povedal, kaj sem opravil na pošti, mi je dežurni svetoval, naj si oblečem domobrantsko uniformo in začasno pomagam v kuhinji. Ko pride odgovor s pošte, me bodo pustili.

Vprašal sem ga tudi, kaj bi se moglo zgoditi, če grem v mesto kar na svoje. V mestu sem imel namreč svakinjo. Pokazal mi je velik spisek imen in rekel: »Vsi ti so tako naredili; zaenkrat jih pustimo... Mogoče pa bodo že jutri v Nemčiji.«

Oblekel sem uniformo in se s prvo kolono, ki je šla v Kočevje, odpeljal na Rašico, da bi bila z bratom skupaj v 26. četi.

Čez en mesec sem res dobil odgovor s pošte, da sem nastavljen na poštni urad števil-

ka ena kot pomožna moč določen k blagajni. Ko sem šel s tem dekretom na organizacijski štab, da me odpustijo, so mi odgovorili: »Za poštno delo je dovolj ženskih moči ali pa starejših moških... Ostani kar domobranec.«

Tako sem postal domobrantski podčastnik... Dve leti mojega domobranstva sta bili zelo razgibani. Naj tu navedem samo nekaj doživetij v svoji novi službi.

Ko sem precej dolgo služboval v Šmarju, me pokliče nekega jutra v pisarno naš poveljnik, poročnik Mihelič, in reče: »V Pijavi gorici imajo domobranci zaprto neko dekle iz vase fare Struge ter pravijo, da je partizanska obveščevalka. Ali naj jo likvidirajo?«

Vedel sem že tedaj, da je bilo to dekle, in še nekaj drugih, priča proti ujetim legionarjem s Turjaka. Moj brat ji ni dal dovolilnice za prosto gibanje. Morda je bil to celo zadosten razlog, da so ga ustrelili. Vendar sem odločno zahteval, naj dekle izpustijo, ker sem odklanjal vsakršno maščevanje. Poleg tega je imela fanta v Ljubljani pri domobrantski policiji. Ostala je pri življenju in je danes doma družinska mati.

Drug tak dogodek se je primeril, ko smo šli leta 1944 v ofenzivo po Dolenjski. Bilo je nekega večera pod Liscem, pred neko vasico, kjer smo pričakovali partizansko deseterico, ki je spremljala skupino s hrano otovorjenih mul.

Nad potjo, po kateri naj bi prišli, nas je bilo veliko. Ko smo jih zagledali prihajati, smo jih pustili iti do našega stražarja. Ko jih je ta ustavil, so skočili pod mejo. Vsi smo streljali nanje, a zadeli nismo nikogar. Zajeli smo samo muhe s kuhanim mesom.

Isto noč, še pred jutranjim svitom, smo zastražili most čez Krko pred Žužemberkom. Vedeli smo, da bo patrulja preko tega mostu prešla Krko, zato smo čakali na cesti nad reko.

Čez nekaj časa se res pojavi patrulja ter preko mostu pride do nas. Ko jih nas stražar ustavi, vsi skočijo nazaj proti Krki in mostu, nato so se porazgubili po grmičju proti bližnjemu mlinu, ki ga pa nismo imeli čas preiskati.

(se nadaljuje)

**Bralci
Ameriške Domovine:
Priporočajte naš list!**

Misijonska srečanja in pomenki

1071. Tragični boji v Ruandi med plemeni

Hutu in Tutsi so lani zahvalili silne žrtve med celotnim prebivalstvom, ki je nad polovico katoliško. Mnogi so bili pobiti in na stotisoče beguncev je bežalo v sosednji Burundi in Zaire, da so rešili gola življenja.

Po uradnih podatkih Vatikana so bili od domače afriške hierarhije umorjeni 3 škofje, eden nadškof, en škof je pogrešan in mislijo, da je mrtev. Ostali so samo trije, med njimi škof Gahamanyi iz škofije Butare, s katerim ima naša MZA dolgoletne stike in mu pomaga letno z vzdrževalninami pri formaciji domače duhovščine.

V državi ni bilo nobenega belega škofa več. Naši stiki so v francoščini, ki jo lepo obvladajo tudi bogoslovci v svojih pismih. Država je bila pač leta pod francoskim vplivom in težko je razumeti, kako lahko pride do takih strahotnih spopadov.

Slovenski misijonarji, ki so leta delovali v državi, so se rešili. Salezijanec Jože Mlinarič in Avgust Horvat bosta verjetno kmalu nazaj. G. Danilo Lisjak, kot smo zadnjič poročali, bo v Hamiltonu pri soročatih v Kanadi študiral angleščino in poslan v Papuo-Novo Gvinejo, kjer deluje naš neumorni Joško Kramar.

Na praznik Lurške Matere

božje, 11. februarja, mi je

pošta vrnila pismo usmiljenke s. Vide Gerkman, ki se je nekaj dni prej oglašila iz begunskega taborišča P.O. 50, Goma, Zaire, 22. januarja, ko piše med drugim, da je v Ruandi povsod ležalo število mrtvih, ki jih je uničila kolera, lakota in bratomorni boj, ko se je z drugimi umikala v sosednji Zaire. Je medicinska sestra v taborišču 3000 nepreskrbljenih otrok, ki so izgubili starše.

Mednarodne organizacije skušajo pomagati, ker mnogi begunci trpe lakoto. Iščejo starše posameznih otrok, a zdi se, da bodo mnogi ostali sirote. Mnogi odrasli si ne upajo nazaj v Ruando, ker je sedaj na vladi drugo plemo in se bojijo maščevanja. Zahvaljuje se za pomoč MZA v \$500, o kateri je bila nedavno obveščena iz Pariza od s. Cecilije Prebilove.

Usmiljenka Anka Burger piše 15. januarja, da so nazaj, kjer so delovale že od 23. septembra, potem ko so se vrstile iz sosednje države Zaire. Njihov župnik ni iz fare odšel in tako je rešil tudi vse cerkveno, kot cerkev, sestrsko hišo in podobno. Ljudje izginjajo, ker nihče ne ve, kaj jih pri novi vladi čaka. Hvaležne so, da smo molitveno povezani in cenijo našo materialno pomoč. Težko razumejo, kako je možno priti do takega stanja, ko bi lahko bilo tako lepo.

Sam mislim na maj 1945 in vse, kar se je dogajalo v katoliški Sloveniji, in na vse priprave na porazovanje 50-letnice zmage partizanske revolucije v domovini. Da jih sram ni, ko bi veliko pridobili, če bi lepo molčali in pred Bogom prosili odpuščanja za toliko povzročenega gorja.

Usmiljenka Bogdana Kavčič

se iz Mukungu, kjer je sedaj tudi s. Anka Burger, oglašala 21. decembra 1994, dodaja pa naslov iz glavnega mesta B.P. 2104, Kigali, Rwanda.

»Vaše pismo od avgusta je prišlo do nas šele decembra. Iz srca se Vam zahvaljujem za njega, kakor tudi s. Anka in s. Vesna, ki živimo skupaj od septembra, ko smo se vrstile nazaj v Ruando.

Toliko spominov je vzbudilo v meni to Vaše pismo. Vsa leta, ko me spremljate zvesto z molitvijo in pomočjo... In teh let se je kar nekaj nabralo. Že 23 jih je preteklo. Kot Vi gledate nazaj vsa leta s hvaležnostjo, jih tudi jaz, ko mislim na Vas in na tolike v MZA, ki so nam bili blizu in v pomoč, preko Vas. Tudi njim bi rada izrazila mojo hvaležnost preko Vas. Le spomin in moja uboga molitev Vas vse spremlja in prosi Boga, naj Vas blagoslovlja, predvsem v tem božičnem času in vse prihodnje leto.

Gotovo ste slišali in brali

o dogodkih v Ruandi. Res, vse peklenške sile, bi rekla, so prišle na površje in v srca ljudi, da je prišlo do te strašne drame. Zame so vsi ti dogodki še vedno ena velika skrivnost. Po božji Previdnosti smo ostale v Ruandi med časom teh krvavih dogodkov, vse štiri slovenske usmiljenke, ne da bi vedela druga za drugo dolgo časa. Bile pa smo dve po dve. In vsaka je v svojem kraju čuvala in skrivala ljudi, ki bi jih drugače pobili. To je eno, posebno izkustvo strahu, pa tudi božje bližine, ko čutiš, da je Bog prav vsako minuto s teboj. Koncem junija smo za-

pustile državo po prošnji predstojnikov; pa tudi nemogoče je bilo vzdržati v tako malem številu.

Prišle smo v Slovenijo v začetku julija. In že tri tedne po tistem, nas je Mati iz Pariza poklicala nazaj, naj bi šle v pomoč beguncem v Gomo, Zaire. Kar smo videle me in še toliko drugi, je nemogoče popisati. Trpljenje tega naroda na begu je bilo strašno. Mrtvi, rešeni trpljenja, so bili na vsakem koraku, drugi v agoniji. Naša pomoč je bila še manj kot kapljica v morje. Bile smo priča, da smo lakho darovale to neizmerno trpljenje in, da vsaj nekateri niso bili sami v zadnjem trenutku.

Po dveh mesecih med begunci,

se je nam nekaterim zopet ponudila prilika, da se vrnemo v Ruando. Izmed petih postojank, ki smo jih imele usmiljenke, so tri precej pokradene in podrt, dva misijona pa sta ostala nedotaknjena in tja smo se vrstile koncem septembra. Na misijonu pa je ostal duhovnik, edini misijonar v celi naši škofiji, in še en domačin, ki je bil v neki drugi župniji.

Torej, dva duhovnika sta ostala od 60, kot jih je bilo pred vojno. 32 jih je bilo ubitih, drugi so pa še begunci. Decembra se jih je vrnilo 15. Iščejo, kako sedaj najbolje tem ljudem božjo ljubezen približati, ko so bili priča ubijanju, pa tudi samo so bili zapleteni v to. Verjemite, da je to zelo težko, ko so vse moralne vrednote tako padle in si vsak lahko dela zakone, kakor je po njegovi volji.

Isto tako je z novo vlado sedaj, ko pobira ljudi in jih na skrivnem pobija. V dispanzerju smo večkrat priča njihovem nasilju, ko se maščujejo nad ljudmi, če jim ne uspe, da pobegnejo.« (Bo še)

Rev. Charles Wolbang CM
St. Joseph's Seminary
65 Mapleton Rd., P.O. Box 807
Plainsboro, NJ 08536-0807

MALI OGLASI

VISIT OUR AMERICAN SLOVENE
AUTO REPAIR SHOP!
NOTTINGHAM
AUTO BODY & FRAME
Frame Straightening
Collision Repair - Painting
19425 St. Clair Ave. • 481-1337
Michael Bukovec, Owner (X)

Vladimir M. Rus Attorney - Odvetnik

6411 St. Clair (Slovenian National Home)
391-4000 (FX)

BRICKMAN & SONS FUNERAL HOME

21900 Euclid Ave. 481-5277

Between Chardon & E. 222nd St. — Euclid, Ohio

NOVI GROBOVI

(nadaljevanje s str. 13)

Josephine C. Strumbel

Umrila je Josephine C. Strumbel, sestra Franka, Edwarda, Jennie Komar ter že pok. Josepha in Anthonyja, članica SZZ št. 50 in Kluba graduantov svetovidske šole. Pogreb je bil 17. februarja iz Grdina-Faulhaber zavoda na Lake Shore Blvd. s sv. mašo v cerkvi Sv. Križa na E. 200 St. in pokopom na Vernih duš pokopališču.

Rosalia Palcic

Umrila je 81 let stara Rosalia Palcic z Munson Townshippa, prej živeča v Clevelandu, vdova po Antonu, mati Anthonyja, 2-krat stara mati, sestra Cecilie McClean, Frances Nofsinger in Johanne Romanucci. Pogreb je bil 22. februarja s sv. mašo v cerkvi sv. Vida in pokopom na Vernih duš pokopališču.

Frances Zele

Umrila je Frances Zele, rojena DeLost, vdova po Josephu, mati Josepha in Johna, 15-krat stara mati, 21-krat prastara mati, sestra Jennie Barbish in že pok. Mary Kapel. Pogreb je bil 21. februarja iz Želetovega zavoda na E. 152 St. s sv. mašo v cerkvi sv. Pavla na E. 200 St. in pokopom na Vernih duš pokopališču.

Louise Fabec

Umrila je Louise Fabec, rojena Plansick, vdova po Anthonyju, mati Anthonyja, (dalje na str. 20)

MALI OGLASI

— FOR RENT —

Mtn. Chalet in Slovenia, 20 mins. from Ljubljana. Sleeps 10. Avail. on weekly basis. Call (410) 326-1988 (6-9)

Will Buy

Old Button Accordion, 3 row or more, in any size or any shape. Call (216) 531-7864. (5-8)

OPEN SUNDAY, 1 to 5
280 E. 260 Street

Euclid Brick Bungalow

3 bedrooms, 1 bath, 2-car detached garage, newer windows Excellent condition, near Lake Shore Blvd. Price \$79,900. Call 732-9248. (7-8)

Dr. Zenon A. Klos

**E. 185th
AREA**

**531-7700
Emergencies**

Dental Insurance Accepted

**Laboratory on Premises - Same Day Denture Repair
COMPLETE DENTAL CARE FACILITY**

848 E. 185 St. (between Shore Carpet & Fun Services)

300,000

**DOBITNIKOV
DNEVNO**

Sodelujte pri dobitkih

All Ohio Lottery players are subject to laws and regulations of the Ohio Lottery Commission. For more information, call our Customer Relations Department, (216) 787-3200, during regular business hours.

**Anton M.
LAVRISHA**

**Attorney-at-Law
(Odvetnik)**

**18975 Villaview Road
at Neff
692-1172**

Complete Legal Services

**Joseph L.
FORTUNA**

POGREBNI ZAVOD

5316 Fleet Ave. 641-0046

Moderni pogrebni zavod
Ambulanca na razpolago
podnevi in ponoči

**CENE NIZKE
PO VAŠI ŽELJI!**

Roster of Organizations — Imenik društev —

20

SLOVENIAN JUNIOR CHORUS —

Circle No. 2 SNPJ

President: Ann Dolgan; Vice Pres.: Tony Verch; Secretary: Jennifer Trebec; Attend. Sec'y.: Patrick Kelly, Treasurer: Brian Blanchard; Historian: Chip Alich; Music Director: Cecilia Dolgan.

Meet Thursdays, 7 p.m., Slovenian Society Home, Euclid, Ohio.

ST. VITUS LADIES AUXILIARY CWV AUX 1655

President: Mary Babic; 1st Vice President: Georgette Paul; 2nd Vice President: Marcie Mills; 3rd Vice President: Patty Nousak White; Treasurer: Aggie Briscar; Welfare Officer: Bonnie Schropp; Historian: Irene Toth; Ritual Officer: Irene Rieman; 3 Yr. Trustee: Rose Popik; 2 Yr. Trustee: Linda Kabat; 1 Yr. Trustee: Helen Snyder; Secretary: Laura Shantery.

ST. VITUS CHRISTIAN MOTHERS CLUB

Spiritual Director: Rev. Joseph Božnar; Principal: Jeanette Polomsky; President: Karen Matuszewski; 1st Vice President: Judy Manning; 2nd Vice President: Gloria Yarmuck; Recording Secretary: Sharon Fakady; Corresponding Secretary: Joan Payntec; Treasurer: Margaret Steixner; Publicity: Shawn Fakady.

ST. VITUS ALUMNI

Spiritual Director: Rev. Joseph Božnar, President: Daniel H. Reiger, Vice-President: Josephine Perpar, Recording Secretary: Frances Namanich, Corresponding Sec.: Daniella Avsec, Treasurer: Joseph G. Brodnik, 344 Claymore Blvd., Richmond Hts., OH 44143-1730 - phone: (216) 531-3485; Assistant Treasurer: F. Raymond Gobec, Sgt.-at-Arms: Louis Shenk, Publicity: Frances Nemanich, Trustees: Mathias Perpar, Albina Pozelnik, Joseph Zelle; Auditors: Florence Hotujac, Marie Orazem.

Meetings are held the first Thursday of January, April, July, and October at 7 p.m. at St. Vitus Social Room. Dues are \$5.00 per year.

SLOVENIAN AMERICAN PRIMORSK CLUB

President: Jože Jenko; Vice President: Sabina Milavec; Treasurer: David Druzina; Recording Secretary: Hermina Bonutti; Corresponding Secretary: Lucy Colo. Board Members: Julijan Bremec, Miroslav Gorjup, Joseph B. Jenko Jr., Štefan Durjava, John Cendol, Danilo Manjas, Joahim Mejac, Kristjan Sedmak. Audit Committee: Danilo Manjas and Julijan Bremec.

ODBOR SKD TRIGLAV, MILWAUKEE

Spiritual Leader: Rev. Dr. Jože Gole; President: Jože Kunovar; Vice President: Frank Menchak; Secretary: Vida Docherty; Recording Secretary: Marija Kadunc; Treasurer: Slavko Janezic; Triglav Park Manager: Jože Ornik; Asst. Park Manager: Janez Mejac; Kitchen Cook: Marija Kunovar; Bar Manager: Leon Sagadin; Asst. Bar Manager: Dan Mejac; Choir Director: Mara Kolman; Sports Director: Marjan Rozina; Delegate for "Uspeh": Helen Frohna; Reporter for American Home: Alojz Galic; Auditors: Tony Limoni, Anne Sagadin, Vicki Maierle; Judges: Ivo Kunovar, John Bambic, Kathy Kaye

AMERICAN SLOVENE CLUB

Gene Drobnic, President; Emilee Jenko, Vice-President; Terry Hovevar, Secretary; Bertha Walden, Corres. Secretary; ASC regular monthly meetings are held the first Monday of the month unless otherwise stated, at Euclid Public Library, 231 E. 222 St., at 7:30 p.m.

KLUB LJUBLJANA — OHIO

Sophie Skopitz; President; Frances Nemanich; Vice President; Ann Tercek; Recording Secretary; Steffie Segulin; Financial Secretary and Treasurer, 681-5379. Auditors: Ceil Znidar, Caroline Lokar, Josephine Comenshek.

Meetings held every fourth Tuesday of the month at 7:00 p.m., Recher Hall, Euclid, Ohio.

SLOVENSKA FOLKLORNA SKUPINA "KRES"

Predsednici: Metka Gobetz in Katja Zakrajšek; Tajnica: Nadia Domanko; Blagajničarka: Suzi Rihtar; Organizacija Družabnosti/Kostumi: Kati Košir; Publiciteta: Diana Pugel; Odbornik: Ronnie Rus

BELOKRANJSKI KLUB

Presednik: Milan Smuk; Podpredsed: Matija Hočevar; Tajnica: Vida Rupnik, 1846 Skyline Dr., Richmond Hts., OH 44143, tel: 289-0843; Blag. Angela Hutar; 2 Zapis: Milena Dovič; Nadzorni odbor: Janež Dejak, Rezka Smuk, Danica Čemas; Gospodar Frank Rupnik.

STAJERSKI CLUB, 1993-1994

Predsednik: Martin Walentschak; Podpredsednik: Edward Srok Jr.; Tajnica: Slavica Turjanski; Blagajnica: Kristina Srok; Gospodar: John Gorican; Pomocnik: Joze Simicak.

Odbor: Frank Fujs, Angela Radej, Cazimir Kozinski, Jerica Prelog, Tonica Simcak, Branko Senica. Nadzorni Odbor: Marija Walentschak, Angela Pintar, Angela Moser, Kristina Ferlinč, Elza Zgoznik. Razsodisce: Lojzka Fegus, Marija Gorsek, Joze Rajsp.

SLOVENIAN AMERICAN HERITAGE FOUNDATION

President: Joyce Ann Hribar, Esq.; Vice Pres.: Anthony W. Hiti; Secretary: Dana L. Leonard; Treasurer: James E. Logar; At Large: August B. Pust, Dr. Rudolph M. Susel, Ann M. Opeka; Past Presidents: Dr. Karl B. Bonutti, Frederick E. Krizman, Esq., Hon. August Pryatel, Dr. Vladimir J. Rus, Edmund J. Turk, Esq.

SLOVENE HOME FOR THE AGED

President: Sutton J. Girod; Vice President: Rudolph Kozan; Treasurer: Robert Klancher; Recording Secretary: Dr. Rudolph M. Susel; Corresponding Secretary: Florence Unetich; Trustees: Vera Candon, Mary Cermelj-Kovack, John Dejak, Anthony Hiti, Jean Krizman, John Pestotnik, Richard Tomsic, Rosemary Toth, Agnes Turkovich, and Ronald Zele; Alternates: John Cech and Maria Stepec; Administrator: Dr. Anthony Rotolo; Assistant Administrator: Jeffrey Sas.

SLOVENE HOME FOR THE AGED AUXILIARY

Co-Chairpersons: Genevieve Drobnic, Eleanor Cerne Pavey; Recording Secretary: Helen Levstick, Corresponding Secretary: Bertha Cerne Walden; Treasurer: Emilee Jenko, 331 E. 266 St., Euclid, OH 44132, tel.: 261-3427; Publicity: Madeline Debevec.

The Auxiliary meets four times a year at the Slovene Home for the Aged on Neff Rd.

SLOVENIAN AMERICAN NATIONAL ART GUILD

John Streck, President; Patricia Habat, Vice-president; Cheryl Pittard, Secretary; Carol Cercek, Treasurer; Anne Opeka/Sophia Opeka; Auditors; Mary Sell/Eleanore Rudman, Membership; Emilee Jenko, Historian; Mary Sell, Sunshine Committee; Doris Sadar, Heritage Committee; John Habat, Federation of Slovenian Homes; Michael Perme, Statutory Agent; Patricia Habat: Newsletter.

Monthly meetings every third Monday, 7:30 p.m. at Slovenian Society Home, Euclid, Ohio.

SLOVENIAN WORKMEN'S HOME BALINA CLUB

President: Don Gorjup; Vice President: Stan Preslan; Recording Secretary: Joan Green; Corr. Secy.: Dorothy Gorjup; Cooks: Ed and Marty Koren; Auditors: Bob Brewer, Dan Pavsek, and Harold White.

The officers and members invite you to join the Waterloo Balina Club for indoor Balina playing. Membership is \$8.00 a year, which includes several socials and a yearly dinner meeting. The alleys are open every afternoon and evening except Sunday. The only charge for playing balina is 25¢ per game per person.

The atmosphere is congenial, and the alleys are in top shape so stop by and enjoy a relaxing game at Slovenian Workmen's Home on Waterloo Rd. For more information call the Hall or one of the above officers.

ST. MARY'S COURT NO. 1640 CATHOLIC ORDER OF FORESTERS

Rev. John Kumse: Spiritual Director; Kathleen Spilar: Chief Ranger; Mary L. Jesek: Vice Chief Ranger; Jennie Jesek: Secretry; John Spilar: Financial Secretary; Vicki Skrabec: Treasurer; Alan Spilar, Gerry White, Hank Skrabec: Trustees. Dick Kuhar (838-1889) General Agent; Martin Hood: Youth Director; and Alan Spilar, Past Chief Ranger.

Meetings are held every 4th Tuesday of the month at St. Mary's Baraga Hall, 15509 Holmes Ave., Cleveland.

THE AMERICAN SLOVENIAN CLUB OF SOUTH FLORIDA

President: Ellie Meuser; Vice President: Ed Blatnik; Treasurer: Paula Beavers; Recording Secretary: Mamie Willis; Trustees: Bill Zupanc, Paul Tucker, Jennie Washio.

Meetings at 2 p.m. first Sunday of the month at Nob Hill Hall, 10400 Sunset Strip, Sunrise, Florida 33322.

BALINCARSKI KROŽEK SLOV. PRISTAVA

Castni Predsednik: Janez Varsek; Predsednik: Lojze Mohar; Podpredsednik: Janez Svigelj; Tajnica: Vera Znidarsic; Blagajnik: Tone Skerl; Odborniki: Feliks and Ani Breznikar: Tone & Cilka Svigelj; Lojze and Angela Debeljak: Janez & Rezika Breznikar; Tone Vogelj, Mici Mohar, Angelca Hribar, Joze Marinko. Nadzorni odbor: Joze Sojer, Lojze Hribar, Janez Varsek.

St. Clair Rifle & Hunting Club

President: Richard Beck; Vice President: Frank Grk Sr.; Financial Sec'y.: Tony Urh; Recording Sec'y.: Gus Babuder. Mailing address is Mr. Tony Urh, 3781 Grant Street, Richfield, OH 44286.

DRAMATSKO DRUŠTVO LILJA

Predsednik August Dragar, podpredsednik Matija Grdadolnik, tajnik France Hren, 1822 Sunset Dr., Cleveland 44143, tel. 289-6977, blagajničarka Mari Nemec, zapisnikar Miro Odar. Za program: Matija Grdadolnik, Ivan Hauptman, Ivan Jakomin, Srečko Gaser, Zdenka Zakrajšek, Janez Tominc, Peter Dragar. Oderski Mojster Slavko Štepec. Arhivar Srečko Gaser. Točilnica Tone Štepec in Rudi Hren. Kuhinja Marija Hočevar, Nežka Golobič, Ani Nemec, Julka Zalar. Športni Referent Frank Zalar st., Frank Zalar ml. Reditelja Matija Hočevar in Jože Tomc. Nadzorni odbor: Viktor Kmetič, Stane Krulc st. in Frank Zalar.

DRUŠTVO SLOVENSKIH PROTIKOMUNISTIČNIH BORCEV (D.S.P.B.)

Cleveland, Ohio

Predsednik: Victor Tominec; podpredsednik: Lojze Bajc; tajnik: Anton Meglič, tel. 761-1060; blagajnik; France Šega; tiskovni referent: Lojze Drobnik. Nadzorni odbor: Stane Vidmar, Frank Kuhel in Anton Oblak.

WEST PRK BUTTON BOX CLUB

President: William Ilersich; V.P.: Mimi Stibil; Recording Sec.: Leona Nocifera; Finance: Rudy Pivik. Auditor: Albina Capek; alternate: John Carroll. Music Director: Joe Novak; P.R.: Albina Capek 888-1454; Members: Ella Samanich, Bill Zmrazek.

Practice every Tuesday, 7:30 p.m., West Park Slovenian National Home, 4583 W. 130th St.

WEST PARK SLOVENIAN HOME 4583 W. 130th St. — 941-3224

President: Rudy Jaksa; Vice Pres.: Jim Warmuth Sr.; Financial Sec.: Jim Warmuth Jr.; Treasurer: Joe Lach; Recording Sec.: Robert Royer; Auditors: Albine Copek, Eleanor Cham, Teresa Natale; Rental Agent: William Warmuth. Meetings 2nd Thursdays, 7:30 p.m.

NOVI GROBOVI

(nadaljevanje s str. 19)

Stanleya, Josephine Markatos in Frances M. Bellissimo, 8-krat stara mati, 10-krat prastara mati. Pogreb je bil 21. februarja s sv. mašo v cerkvi Our Lady of Mt. Carmel v Willowicku in pokopom na Vernih duš pokopališču.

Jean M. Lellis

Umrla je Jean M. Lellis, rojena Mersnik, žena Josepha, mati Roberta, James in Jean, sestra Josepha, Mary Avsec in že pok. Josephine Pintar. Pogreb je bil 21. februarja s sv. mašo v cerkvi sv. Margarete Marije in pokopom na Vernih duš pokopališču.

John F. Pecnik

Umrl je John F. Pecnik, mož Mary, roj. Bobak, oče Janet Troha, Johna, Richarda, Jeanne Klein in Charlesa, 16-krat stari oče, 1-krat prastari oče, brat Faye Battani, Florence Slupski, Ann Urbas, Augusta, Edwarda, Alberta,

Williama in Victorije Brodnik. Pogreb je bil 20. februarja s sv. mašo v cerkvi sv. Kristine in pokopom na Vernih duš pokopališču.

Mary M. Poje

Umrla je 81 let stara Mary M. Poje z Mentorja, rojena v Clevelandu, žena Clarencea, mati Anite Harney, Linde Creveling in Alana, 6-krat stara mati, 2-krat prastara mati. Pogreb je bil 20. februarja s sv. mašo v cerkvi sv. Gregorija v Concord Townshpu in pokopom na pokopališču Mentor v Mentorju, O.

Josephine H. Maver

Umrla je 77 let stara Josephine H. Maver, teta, sestra Anne Whetstone, Romana, Mary Smith in Franka (vsi že pok.). Pogreb je bil 18. februarja s sv. mašo v cerkvi sv. Roberta Bellarmine na Lake Shore Blvd. s pokopom na Kalvarije pokopališču.

K O L E D A R FEBRUAR

25. — **Dram. društvo LILJA** priredi Pustno zabavo v Slovenskem domu na Holmes Ave. Za ples igra orkester Staneta Mejača.

MAREC

5. — **DNIJ pri Sv. Vidu** priredi zajtrk v šolskem avditoriju. Serviranje od 8.30 zj. do 1. pop.

19. — **Misijonska Znamkarska Akcija** priredi kosilo v šolskem avditoriju pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1. pop.

APRIL

1. — **Primorski klub** priredi »Primorski večer«, v SND na St. Clair Avenue.

8. — **Pevski zbor Jadran** ima koncert ob praznovanju 75-letnice v SDD na Waterloo Rd. Igra Johnny Vadal orkester.

8. — **Slovenski dom** na Holmes Ave. priredi večerjo in ples na čast letošnjemu možu leta.

22. — **Tabor DSPB** prireja vsakoletni družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Pričetek ob 7h zv. Večerja in ples.

MAJ

6. — **Slov. šola pri Sv. Vidu** priredi materinsko proslavo, v šolskem avditoriju, ob 6.30 zv.

19. — **Slovenski dom** za ostarele ima letni občni zbor, v SDD na Waterloo Rd. Začetek ob 7.30 zv.

20. — **Pevski zbor Korotan** poda svoj koncert v farni dvorani sv. Vida. Po koncertu ples. Igra ansambel Staneta Mejača.

21. — **SKD Triglav, Milwaukee**, priredi materinski dan proslavo, na Triglavskem parku. Pričetek ob 2h pop.

28. — **DSPB** priredi spominsko sv. mašo ob 12h opoldne, pri Lurški Materi Božji na Chardon Rd.

29. — **SKD Triglav, Milwaukee**, priredi Spominski dan, na Triglavskem parku.